

Geirus in Halacha (2)

Show# 86 | October 1st 2016

Dovid Lichtenstein: the message of Rosh Hashana- Love

פרי חדש אורח חיים סימן תקפא סעיף ד

ונוהג אני לשלוח מנות לעניים ערב ראש השנה כדכתיב [נחמיה ח, י] לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לו, וכתיב [שם שם יב] וילכו כל העם לאכול ולשתות ולשלוח מנות:

רמב"ם הלכות איסורי ביאה פרק יד הלכה א-ב

כיצד מקבלין גירי הצדק כשיבוא אחד להתגייר מן העכו"ם ויבדקו אחריו ולא ימצאו עילה, אומרים לו מה ראית שבאת להתגייר, אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוויים ודחופים ומסוחפין ומטורפין ויסורין באין עליהן, אם אמר אני יודע ואיני כדאי מקבלין אותו מיד.

ומודיעין אותו עיקרי הדת שהוא ייחוד השם ואיסור עכו"ם, ומאריכין בדבר הזה ומודיעין אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות ואין מאריכין בדבר זה, ומודיעין אותו עון לקט שכחה ופיאה ומעשר שני, ומודיעין אותו עונשן של מצות, כיצד אומרים לו הוי יודע שעד שלא באת לדת זו אם אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, אם חללת שבת אי אתה ענוש סקילה, ועכשיו אחר שתתגייר אם אכלת חלב אתה ענוש כרת, אם חללת שבת אתה ענוש סקילה, ואין מרבין עליו, ואין מדקדקין עליו, שמא יגרום לטרדו ולהטותו מדרך טובה לדרך רעה שבתחלה אין מושכין את האדם אלא בדברי רצון ורכים וכן הוא אומר בחבלי אדם אמשכם ואח"כ בעבותות אהבה.

ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה ג

המצוה השלישית היא שצונו לאהבו יתעלה וזה שנתבונן ונשכיל מצותיו ופעולותיו עד שנשיגהו ונתענג בהשגתו תכלית התענוג וזאת היא האהבה המחוייבת. ולשון סיפרי (פ' שמע) לפי שנאמר ואהבת את י"י אלהיך איני יודע כיצד אוהב את המקום תלמוד לומר והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם. הנה כבר בארו לך כי בהשתכלות תתאמת לך ההשגה ויגיע התענוג ותבא האהבה

בהכרח. וכבר אמרו שמצוה זו כוללת גם כן שנדרוש ונקרא האנשים כולם לעבודתו יתעלה ולהאמין בו. וזה כי כשתאהב אדם תשים לבך עליו ותשבחהו ותבקש האנשים לאהוב אותו. וזה על צד המשל כן כשתאהב האל באמת כמה שהגיעה לך מהשגת אמיתתו הנה אתה בלא ספק תדרוש ותקרא הכופרים והסכלים לידיעת האמת אשר ידעת אותה. ולשון סיפרי (שם) ואהבת את י"י וכו' אהבהו על הבריות כאברהם אביך שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן. ר"ל כמו שאברהם בעבור שהיה אוהב השם כמו שהעיד הכתוב (ישעי' מא) אברהם אוהבי שהיה גם כן לגודל השגתו דרש האנשים אל האמונה מחוזק אהבתו כן אתה אוהב אותו עד שתדרוש האנשים אליו:

הר"ן על הרי"ף מסכת גיטין דף מט עמוד ב

במילתא דלא שכיחא לא עבדין שליחותיהו. וא"ת [אם כן] היאך היו מקבלין גרים בבבל דהא גר בעינן שלשה מומחין דמשפט כתיב ביה כדאיתא בהחולץ (דף מו ב) וגירות לא שכיחא דהכי אמרינן לעיל בפרקין [דף פה א] בגמ' עבד ועובד כוכבים נמי עבדי דמגירי ומהדרינן גירות לא שכיחא ואילו בפרק החולץ [שם] מוכח בהדיא שהיו מקבלין גרים בבבל ונ"ל דבממונא הוא דאמרינן דלא חיישינן במילתא דלא שכיחא למעבד שליחותיהו אבל להכניס אדם תחת כנפי שכינה אף על גב דלא שכיח עדיף טפי מממונא דשכיח:

שו"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן כו

ג. ובדבר שבבית הספר היומי שנתייסד ע"י בני תורה ויראי השי"ת והמנהל והמורים כולם יראים ושלמים ונודעו שהרבה תלמידים הם מנכריות שנתגיררו אצל הרעפארמער ואצל הקאנסערוואטיוון שאינו כלום אם באופן שא"א יהיה להוציאם מבית הספר האם מחוייבים אותן שכל פרנסתם מזה להניח משרתם, הנה קשה לפני לומר דבר מוחלט בשעה שנוגע לפרנסתם שהוא חיי נפש ונסיון גדול בדבר שלא הוזכר בהפוסקים ולא ידוע לנו ממילא פרטי דינים בזה, דהא אפשר שכיון שהם מחזיקים עצמן ליהודים והולכין לביה"ס ללמוד מטעם שהוא מעשה יהדות ליכא איסור, וגם אפשר מכיון שהרב לומד העיקר עם תלמידים שהם ישראלים כשרים ליכא איסור אף שלומדין ממילא גם תלמידים נכרים, ומש"כ התוס' בשם הר' אלחנן דאיכא לפנ"ע מטעם שהעכו"ם אסור ללמוד תורה אולי על קטניהם ליכא איסור זה, וגם לא נאמר עכו"ם שלמד תורה אלא עכו"ם שעסק אולי אין זה בלמוד המלמד עם תינוקות, לכן קשה לומר שמוכרחין לעזוב פרנסתן אף שהיה זה מן הראוי לעשות כן, ואם בשביל זה יתבטל כל בית הספר וילכו בשביל זה גם ילדי ישראל הכשרים לבתי ספר של המדינה שילמדו שם עניני כפירה הלא יותר טוב שלא יעזבו משרתם שלא יתבטל בית הספר, וגם אם הם יעזבו משרתן יקחו למורים מינים וכופרים וילמדו גם אל ילדי ישראל עניני כפירה ח"ו ג"כ הרי אדרבה אין להם להניח משרתם, אשר על כן אין לומר דבר זה, אבל הא אפשר לתקן דאת הקטנים יגירו כי הם א"צ קבלת מצות ויגירו ע"ד ב"ד והוא זכות להם כי מכיון שלומדים בבי"ס דתי אצל מורים יראי שמים הרי מצוי שיתגדלו להיות שומרי תורה שלכן אף שהוא

ספק הוא זכות ודאי, וגם אף אם לא יתגדלו להיות שומרי תורה מסתבר שהוא זכות דרשני ישראל שיש להם קדושת ישראל ומצותן שעושים הוא מצוה והעבירות הוא להם כשגגה הוא ג"כ זכות מלהיות נכרים, וזה אני חושב שיסיכמו הבע"ב, וגם הגדולים מבני י"ג נמי אם יאמרו להם שצריכין להתגייר וכן הגדולות מבנות י"ב ודאי יתראו ובה צריך להשתדל וכמובן להסביר הדבר באופן טוב ובנחת שודאי ישמעו לזה.

שו"ת אחיעזר חלק ג סימן כח

אך מש"כ כת"ר דמגיירים את הקטנים כיון דעפ"י דין הגדילו יכולים למחות, מה שיחללו את השבת בגדלותם היו כמחאה, זהו תו"ד. ובאמת העלה בתשו' חת"ס חיו"ד סי' רנ"ג דאם מביאים האב והאם או אחד מהם לגיירם אין יכולים למחות בגדלותם ומסתייע לדין זה מדברי הבה"ג דפסק בהביאוהו אבותיו להתגייר הן אביו והן אמו מטבילין אותו ע"ד בי"ד ואינו יכול למחות וכן מדברי הרי"ף וחבל ראשונים בשימ"ק בכתובות. מ"מ י"ל דדוקא באופן שיתנהג כישראל דהוי זכות גמור בכה"ג אינו יכול למחות, אבל באופן שיתנהג באיסור אף דמ"מ הוי זכות, כמו שכ' בשו"ת בית יצחק שם, אבל אפשר דלא הוי זכות גמור ובכה"ג יכול למחות בגדלותו. אבל באמת מאי שיחללו את השבת ושאר עבירות אין זה כמחאה על הגרות רק שעובר עבירה כישראל ובודאי דהוי גר. אבל הצדק עם רומעכ"ת שאין לבי"ד כשר להזדקק בעניני גרות כאלה אך אין אני מוצא לנכון שירעישו על זה רבני הדור ולצאת במחאה גלו' נגד הגרות, כי בעיני עמי הארץ זהו כחלול השם שאינם מניחים הנשים להתגייר ובפרט הילדים שבאמת עפ"י דין אפשר לגיירם.

תלמוד בבלי שבת דף לא עמוד א

שוב מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש, ושמע קול סופר שהיה אומר "ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד". אמר: הללו למי? אמרו לו: לכהן גדול, אמר אותו נכרי בעצמו: אלך ואתגייר, בשביל ששימוני כהן גדול. בא לפני שמאי, אמר ליה: גיירני על מנת שתשימיני כהן גדול. דחפו באמת הבנין שבידו. בא לפני הלל - גייריה. אמר לו: כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיסי מלכות? לך למוד טכסיסי מלכות. הלך וקרא, כיון שהגיע "והזר הקרב יומת" אמר ליה: מקרא זה על מי נאמר? אמר לו: אפילו על דוד מלך ישראל. נשא אותו גר קל וחומר בעצמו: ומה ישראל שנקראו בנים למקום, ומתוך אהבה שאהבם קרא להם 'בני בכרי ישראל' - כתיב עליהם והזר הקרב יומת, גר הקל שבא במקלו ובתרמילו - על אחת כמה וכמה! בא לפני שמאי, אמר לו: כלום ראוי אני להיות כהן גדול? והלא כתיב בתורה והזר הקרב יומת! בא לפני הלל, אמר לו: ענוותן הלל, ינוחו לך ברכות על ראשך שהקרבתי תחת כנפי השכינה. לימים נזווגו שלשתן למקום אחד, אמרו: קפדנותו של שמאי בקשה לטורדנו מן העולם, ענוותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה.

תוספות מסכת יבמות דף קט עמוד ב

רעה אחר רעה תבא למקבלי גרים - אמר ר"י דהיינו היכא שמשיאין אותן להתגייר או שמקבלין אותן מיד אבל אם הן מתאמצין להתגייר יש לנו לקבלם שהרי מצינו שנענשו אברהם יצחק ויעקב שלא קבלו לתמנע שבאתה להתגייר והלכה והיתה פלגש לאליפז בן עשו ונפק מינה עמלק דצערניהו לישראל כדאמרינן בהגדת חלק (סנהדרין צט:) וגם יהושע קבל רחב הזונה ונעמה ורות המואביה וברישי פרק במה מדליקין (שבת לא.) שגייר הלל אותו שאמר גיירני על מנת שתשימני כ"ג ואותו דעל מנת שתלמדני כל התורה כולה ואף על פי שלא היו מתאמצין להתגייר יודע היה הלל בהן שסופם להיות גרים גמורים כמו שעשה לבסוף.

שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן קס

בגרות שלא כדן ולענין קבורה בקברות ישראל ו' אייר תש"י. מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מוהר"ר חיים אלעזרי שליט"א הגאב"ד קענטאן, אהיא.

בדבר הגרות שהיה אצל ראב"י קאנסעוואטיווער שלא היה בקבלת מצות כראוי והטבילה לא היתה לפני הב"ד אלא לפני נשיהם. הנה פשוט שהגרות אינה כלום דהא קבלת מצות מעכב הגרות ואפילו קבל כל דיני התורה חוץ מדבר אחד מעכב כדאיתא בבכורות דף ל'. וגם צריך שתהיה קבלת המצות בפני ג' ומעכב אפילו בדיעבד כדאיתא בש"ך /יו"ד/ ס' רס"ח סק"ט. ולכן בעצם יש לפקפק על הגרות שיש רבנים שמקבלין הא אגן סהדי ברובן שאין מקבלות המצות כדהוכיח סופן וגם שלא תהא עדיפא מבעלה היהודי שנתגיירה בשבילו שהיא רואה שגם הוא מחלל שבת ומופקר להרבה איסורין. אך עכ"ז יש מקום לומר שהוא גרות בדיעבד מאחר שאמרה לפני הבית דין שמקבלת מצות התורה ואירע גם כזו שמקבלת באמת לכן אולי דנין אף באלו שאין שומרת אח"כ דיני התורה שברור לנו שאף בעת הגרות לא קבלה בלבה, רק כדברים שבלב. אף שלדידי לא מסתבר שבשביל איזו יחידות לסלק האגן סהדי ולהחשיב לדברים שבלב אבל אולי זהו טעמייהו ויש עכ"פ מקום לזה.

ועוד יש מקום לומר טעם גדול דמה שבעלה שנתגיירה בשבילו הוא מחלל שבת ומופקר בכמה איסורין עושה שהיא סבורה שאין חיוב כ"כ לשמור המצות וא"כ הוא כגר שנתגייר בין העכו"ם שמפורש בשבת דף ס"ח שהוי גר אף שעדין עובד ע"ז עיין שם והטעם משום שקבל עליו להיות ככל היהודים שנחשבה קבלה אף שלא ידע כלום מהמצות דידיעת המצות אינה מעכבת הגרות ורק בידע ולא רצה לקבל הוא עכוב בגרות דהא א"צ ללמד כל התורה כולה קודם שנתגייר דרק מקצת מודיעין. ולכן אף שהב"ד אמרו לה שצריך לשמור שבת חושבת שהוא רק הדור בעלמא אבל גם מי שאינו שומר השבת וכדומה טועה לומר שהוא יהודי כשר נמצא שלטעותה קבלה כל המצות שיהודי מחוייב שהוא גרות אף שמחמת זה לא תקיים עכ"פ המצות וזהו טעם שיש בה ממש להחשיבה לגיורת והוא למוד זכות קצת על הרבנים המקבלים שלא יחשבו עוד גריעי מהדיוטות.

אבל עכ"פ צריכה לקבל המצות בפני ב"ד, והראבי"ט הקאנסערוואטיווע מסתמא אין עושין כן דהא אין יודעין דיני גרות וגם אינם זהירין לקיים כדין אף אם היו יודעין וממילא חסר קבלת מצות אף הקבלה הגרועה שזה ודאי הוא עכוב בגרות. וגם הא ב"ד של הקאנסערוואטיוון הם פסולין לב"ד דהם כופרין בהרבה עיקרי הדת ועוברין על כמה לאוין. עיין בחו"מ סי' ז' סעי' ט' ועיין בפ"ת בשם רעק"א דאף בעברה דרבנן פסול לדין ולא צריך הכרזה. וגם הוא כודאי שעוברין על כמה איסורין דאורייתא ואף שלא נתקבל עדות עליהו הוא כאנן סהדי שכל ממי ששם הבזוי קאנסערוואטיוו עליו הוא בחזקת מופקר להרבה איסורין ולכפירה בהרבה עיקרים, וכבר בארתי בתשובה אחת שמוחזק לכפירה פסול אף בלא קבלת עדות עליו אף כשנוגע להקל ואין עתותי בידי להאריך בזה. ולכן פשוט שאין הגרות שעשה הראבי"ט של הקאנסערוואטיוון כלום.

וגם אף אם היה בעת קבלת המצות ביום ובב"ד כשר ולא היו ב"ד בשעת טבילה אף שלתוס' ורא"ש שהיא שיטה ראשונה במחבר שא"צ ב"ד בדיעבד מ"מ הא שנים כשרים בעינן כדי שיהיו עדים כמפורש בש"ך סק"י דהא ידוע לכל שהיתה נכרית וצריכין לעדים וכיון שלא ראו הטבילה אין לנו עדים שטבילה וממילא היא בחזקת גיורת. ואין לומר דמה ששלחו נשיהם הוא כידוע להם שטבילה ויהיה כהא שכתבו התוס' ביבמות דף מ"ה בשם י"מ דכיון דידוע לכל שטבילה כאלו עומדין שם דמי, דכי ידוע הוא זה דודאי הא אפשר שלא טבילה או לא טבילה כדין רק שהנשים אמרו שטבלו וכדין והן פסולות להעיד ול"ד להא דתוס' דהיתה בחזקת שומרת דת. ואף להרמב"ן שהביאו הר"ן והמ"מ בפ"ג מאיסורי ביאה ה"ט במה שמתרץ דברי הרי"ף דבדיעבד לא פסלין לזרעיה דהוא בקבל בפני ב"ד למול ולטבול והלך ומל וטבל שלא בפני ב"ד עיין שם דכוונתו דכיון דקבל לעשות נאמן שעשה פשוט דהוא בנתגייר לשם שמים דרצונו להתגייר באמת יש לתלות חזקה שעשה כקבלתו אבל בנתגייר שלא לשמה אלא לאישות וכדומה שהוא רק מן ההכרח שיש ודאי לתלות שאם אך תוכל לרמות ולא תעשה כקבלתה תרמה שהרי אין לה רצון להתגייר ואין לה חזקה שתעשה כקבלתה ולכן צריך עדים כשרים לכו"ע ואף בדיעבד צריך שיהיו שנים כשרין לכה"פ וכיון שלא היו שם אלא הנשים היא בחזקת גיורת. (ומש"כ כתר"ה לחלק בין קרובים לנשים לא מסתבר אלא הרמ"א איירי באופן שא"צ עדים כגון שאין מכירין אותו לנכרי או כהא דרמב"ן בטבל לשם שמים וקבל עליו בפני ג' לילך למול ולטבול שחזקה שעשה כקבלתו או כאנן סהדי שטבילה לנדותה אף שאין שם אלא נשים כדאיתא בתוס' ורא"ש אבל בהא דידן שמכירין אותה לנכרית ולא נתגיירה לש"ש שלית לה חזקה צריך דוקא בפני שנים כשרים. והש"ך לא קאי אלא אלילה ולא אדין ב"ד שהא גם בגמ"ד צריך ב"ד).

אך אם מחוייב כתר"ה לצאת במחלוקת גדולה ואחרי כל זה אפשר שלא ישמעו לו בדבר בית הקברות שהיה טוב שיחלקו כמו שרוצה כתר"ה, אני אומר שכיון שמה שאין קוברין מתי עכו"ם בקברות של ישראל כדאיתא ברש"י גיטין דף ס"א הוא מטעם דאין קוברין רשע אצל צדיק כמפורש שם בר"ן עיין שם והובא בב"י סי' שס"ז ביו"ד עיין שם לכן החיוב על כתר"ה רק להזהיר את שומרי תורה שיצוו שלא יקברום סמוך להגרים כאלו. וטוב להחמיר שיתרחקו מהם שמנה אמות כשעור שאיתא בגליון מהרש"א סי' שס"ב בתלמידי מיסיאנערס /מיסיון/ שירחיקו מהם ח' אמות. ועל אלו שאינם שומרי תורה ולא איכפת להם צריך כתר"ה רק למחות משום שאפשר

שעכ"פ עדיפי מעכו"ם גם לקבורה ואין לקבור לכתחלה אף ישראל רשע אצל עכו"ם וגם אפשר עשה תשובה רגע לפני מותו וכיפרה מיתתו עליו. אבל לצאת במחלוקת אינו מחוייב בשביל העבריינים. ובשביל שומרי תורה הרי סגי במה שיזהירום שירחיקום מהם ח' אמות. ולהבא ודאי טוב שיפעול כתר"ה שיתגיירו אצל רב היודע בדיני גרות ועושה כדין אף שגם הם ספק אם נחשבו גרים כדלעיל וטוב להרחיק מהם את שומרי תורה. ואולי יפעול כתר"ה גם אלו שכבר נתגיירו אצל הראב"י שיטבלו פעם שנית כדין.

והנה באלו שמתגיירין שלא לש"ש ובאים המקילין לדון מכח דברים שבלב ודאי יש לחוש שיחזרו בהם ולכן אף להמקילין צריך שיקבלו המצות ממש סמוך לטבילה וא"כ מוכרח שיהיו ב"ד אצל הטבילה כדי שאז תהיה הקבלת מצות. ידידו, משה פיינשטיין

רש"ש מסכת קידושין דף סב עמוד ב

גמרא מי יימר דמזדקקו ליה הני תלתא. בתיבת הני נראה דכוון לומר הני דראויים לזה דהרי אף דלא נצרך מומחים כמש"כ התוס' מ"מ חכמים בעינן שידעו להודיעו מקצת מצות ולכן לקמן גבי גט לא משני מי יימר דמזדקקו ליה עדים משום דלעדים רובן כשרים. וחילוק זה מוכח ג"כ בשבת (מו ב) דעל מי יימר דמזדקק ליה חכם השיב אי לא כו' סגיא ליה בג' הדיוטות

שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן קו

ועיין ביבמות דף מ"ה ע"ב בעבדיה דר"ח בר אמי אטבלה לההיא נכרית לשם אנתתא ואכשר ר' יוסף בה ובברתה משום דעבד הבא על בת ישראל הולד כשר, ופרש"י שאטבלה לשם אישות והלכה דכולן גרים הם אף המתגיירין לשם אישות, וגם התוס' מפרשים דהיה מטבילה משום שהיה רוצה לייחדה לו, ובטבילתה זו נעשית גיורת, והא לכאורה קשה דכיון דבמה שנתגיירה נאסרה על העבד בלאו דלא יהיה קדש והרי כיון שכל גרותה היתה כדי לינשא להעבד משום שלא רצה בנכרית הרי נמצא שלא קבלה עליה איסור לאו זה. ואין לומר דקבלה סתם כל המצות מחמת שלא ידעה מאיסור לאו דעבד שהוא קבלה ממילא גם על איסור לאו זה דעבד, דהא מאחר דידוע דנתגיירה בשביל להנשא להעבד הרי בהכרח לא היה קבלה על לאו זה מאחר שאם היתה יודעת היתה מפרשת שלא זו אינה מקבלת, וגם הוא ממש כמפרשת אף בלא ידיעה שאם יש איסור לינשא לעבד זה אינה מקבלת זה. ולכן אולי הוא משום דסגי לגרות בקבלת מצות אף במקצתן אף שלא קבלה איזה מצות ונעשית בהכרח גיורת בקבלת שאר המצות אף שלא קבלה לאו זה דלא יהיה קדש לענין עבד זה, ומ"מ נאסרה להעבד משום דהוא מתנה ע"מ שכתוב בתורה כדלעיל. ויהיה ניחא גם מה שלא הביאה לב"ד להתגייר, משום שידע שב"ד לא יקבלוה לגיירה מאחר שלא תקבל לאו זה, לכן גיירה בעצמו אחר שקבלה המצות סתם בפני

ב"ד לפי התוס' על הסמך דמי לא טבלה לנדוטה, אך בלא זה לא היו ב"ד מקבלין אותה מטעם דהיה לשם אישות ואין צורך לומר שבשביל זה דלא קבלה איסור לאו דעבד לא היו מקבלין, אבל מסתבר דשבביל שנתגיירה לשם אישות היה מוצא ב"ד הדיוטות, ובשביל זה דלא קבלה הלאו לא היו מקבלין אותה גם הדיוטות, דצורך קבלת מצות שהוא מעיקרי דיני גרות היה ידוע גם להדיוטות, דאם לא היה ידוע להדיוטות דצריך קבלת מצות לא היו מתירין גרים שנתגיירו אצל ב"ד הדיוטות, ואיך אמר סתם דכולן גרים הן ולא מסיק והוא שיעידו בפני ב"ד שקבלו המצות, אלא משמע שסומכין אף על ב"ד הדיוטות שיודעין העיקרים שצריך לגרות בדיעבד, ואולי גם זה שצריך שיתגיירו לשם שמים נמי יודעין דאנשים שאין יודעין דיני גרות מסתבר שלא היו מקבלין כלל דייראו מלקבל שמא אין עושין כדן, ומה שקורא אותן ב"ד הדיוטות הוא מטעם שאין חוששין לאיסור דלכתחלה כל כך ומגיירין אם אך הוא גרות דמורין בזה היתר. אבל בחדושי ביבמות בארתי דרך אחר בהא דהיתה גיורת כשרה וליכא ראייה משם ואין לפני הפנאי עתה להאריך, אבל מהא דהלל ודאי היא ראייה.

פלא יועץ ערך גר

ומאחר שכל כך צותה תורה על אהבת הגר כי יקרה שיבא גר צדק ראוי לרחם עליו במאד מאד ולהעניקו בממון ולבקש לו מנוח אשר ייטב לו ולפייסו בדברים טובים אף על פי דחשיד טובה שיחזור לסורו הרע כאשר עינינו רואות לא מפני זה יהיה העושה טובה עמו תוהא על הראשונות ח"ו ולא יהא מושך ידו לעשות טוב עם גרים אחרים כי אין לנו אלא לראות באשר הוא שם ולקיים מצות יוצרנו ואם אחר כך יצא לתרבות רעה איהו מהו דאפסיד אנפשיה ושכר מצוה עומדת לעד ובכלל מצות אהבת הגרים הוא לעזור ולסייע לאיש הנודד ממקומו והוא גר בארץ נכריה ולא דוקא גר צד"ק דאטו יציבא בארעא וגיורא בשמי שמיא זזיל בתר טעמא דכתיב ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים הרי בהדיא דקרא משתעי על מי שהוא גר בארץ נכריה בלי ריע ואח ואין לו מכיר ורוחו נמוכה ולבו נשבר ונדכה ראוי לרחם עליו ולקרבו ולהיות עמו אוהב וריע ולעזרו ולתמכו בכל הבא בידו ובזה מקיים מצוה רבה זו וביותר יגדל המצוה מזאת על אשכנזי ההולך בין הספרדים או ספרדי ההולך בין האשכנזים וכדומה שגם לשון אין להם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו והם מתדכאים הרבה שאין יכולים להגיד צערם ולהראות ערכם כי יש ג"כ בעלי תורה אבל אין להם פה לדבר ומסוה הבושה על פניהם ואין להם מצח להרים ראש על אלה ראוי לרחם ביותר ולמצוה רבה תחשב לא כאשר יש רבים מעמי הארץ אומרים שהספרדי ילך אל ספרדים ואשכנזי אצל אשכנזים וכל מין ירחם על מינו כאילו אנו שתי אומות ח"ו בודאי שהאומר כך חרף מערכות אלקי"ם חיים כי חרפה היא לנו בני"גוי אחד בארץ שנפרד איש מאחיו כי כלנו בני איש א' נחנו אל א' לכלנו אב א' לכלנו תורה א' ומשפט א' ולמה נבגוד איש באחיו ואם הלשונות לארצות הם מחולקים מה בכך ומה בין ספרדי לאשכנזי או שאר לשונות חלילה לעשות שום חילול אדרבא יגדל החיוב לרחם ולסייע למי שהוא מלשון אחר מטעם מצות אהבת הגר כדבר האמור והמרחם מרחמין עליו מן השמים ישלם ה' לעושה הטובה שבעתים:

Selected emails from our listeners

R' Lichtenstein! I really enjoy listening to your podcast - I just heard about it from my rav and the topics are of course very interesting and there's not one podcast that I don't learn from. Since I only recently found out about the podcast, I am catching up, and today I listened to the podcasts on Geirus. First - disclosure - I live in Efrat, Israel and my kids have served / will serve in the IDF. Secondly - I am currently not even close to being even near to you or your guests in terms of limud Torah. That being said, one thing that I noticed though is that the people who were talking about Geirus in Eretz Yisrael (save HaRav Stav) don't understand what it is to serve in the Army - the level of commitment it takes or the actual statement that a person makes by serving. People who serve are in the end, throwing their lot in with Am Yisrael in a way that Jews in Galus or in Haredi circles cannot understand (unfortunately). I am certainly unable to comment on the question of whether a particular conversion is kosher or not, but since some of things said were quite harif, I think that this point should be borne in mind - especially for your listeners that have a hard time relating to this concept in a practical manner.

With respect and wishes for a good summer and uplifting Elul, I wish you (from Los Angeles) a Gut shabbes.

Kol tuv,
Arie Menachem